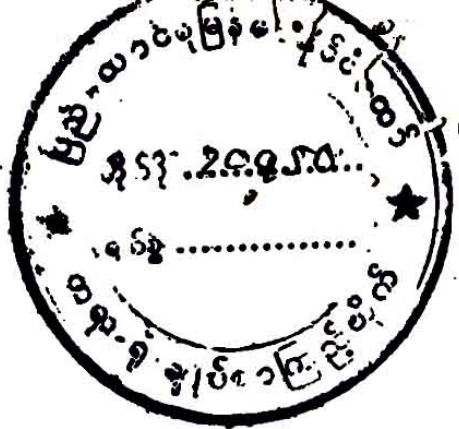

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံး
စာကြည့်တိုက်

တရားရုံးပူးလက်ခံ အပိုင်စာအုပ်အရ တစ်ကြိမ်တရားရုံးလျှင်
ရက်သတ္တပတ်(၃)ပတ်ထက်ပိုစေရ။

၈၁ ကြည့်တိုက်
ပြည်သူ့ တရားသူကြီး အဖွဲ့ရုံး

စီရင်ထုံးပြုသော မှုခင်းများ

LIST OF CASES REPORTED

— —
 အထူးရာဇဝတ်ရုံးအယူခံအဖွဲ့

[Handwritten signature]

SPECIAL CRIMINAL COURTS' APPEAL COURT

	စာမျက်နှာ
ကာဆင် (ခေါ်) ဆာဘုလာ ပါ ၁၁ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ ၁
ဦးအောင်မာဏ်၊ မှန် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ ၄

အထူးရာဇဝတ်ရုံးအယူခံအဖွဲ့

SPECIAL CRIMINAL COURTS' APPEAL COURT

စာမျက်နှာ

အက်ဥပဒေများ—

ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေးစနစ်တည်ဆောက်မှုအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များအပ်နှင်းသည့် ဥပဒေ။

သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် ကြီးကြပ်ရေး (ယာယီ) အက်ဥပဒေ။

ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ်တည်ဆောက်မှုအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များအပ်နှင်းသည့်ဥပဒေ—

၎င်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၁) (က) အရ၊ အပြစ်ပေးနိုင်ရန်အတွက် ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေး စနစ်ကို ပျက်စီးစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ကို တရားလိုဘက်မှ သက်သေထုရန် တာဝန်ရှိခြင်း။ ။ အယူခံတရားလိုတို့ကို အချိန်မတော် ညအခါ၌၊ နယ်ဝပ်နှင့် မနီးမဝေး၊ မှောင်ခိုသို့ သုံးစွဲတတ်သည့် ဘောလမ်းတွင် နိုင်ငံခြားပစ္စည်းများနှင့် အတူ လက်ပူးလက်ကြပ်မိခဲ့သဖြင့် ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ် တည်ဆောက်မှု အတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များအပ်နှင်းသည့် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၁) (က) အရ မှုပြင်စီရင် ခဲ့သည်။ ။ ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုကို ၁၉၆၆ ခုနှစ်က ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ၊ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ် တည်ဆောက်မှုအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပ်နှင်းသည့် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၁) (ဃ) အရ၊ အပြစ်ပေးနိုင်ရန်အတွက်၊ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ် ကိုပျက်စီးစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ကို တရားလိုဘက်မှ သက်သေထုရမည်ဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် လက်ထောက်ရှေ့နေချုပ် တင်ပြသည့်အတိုင်း၊ ပြစ်မှုကို သွင်းကုန် ထုတ်ကုန်ကြီးကြပ်ရေး (ယာယီ) အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁) အရ၊ စီရင်ခြင်းကသာ သင့်မြတ်မှန်ကန်မည်ဟု ယူဆသည်။ ။ သတိပေးချက်။ ။ အာမခံဝန်ဖြင့် အယူခံ ကြားနာနေစဉ်အတွင်း၌ အချုပ်လွတ် နေထိုင်စဉ်၊ အယူခံတရားလိုဘက်သည်၊ အာမခံဝင်းကမ်းချက်များအရ၊ တိကျစွာ လိုက်နာကြရန် လိုအပ်သည်။ ၎င်းဘို့ အတွက် ဝန်ခံချုပ်ပြုသူများသည် ခံဝန်ပြုခြင်းကို လေးနက်စွာ ဆောင်ရွက်ကြရန် ဖြစ်သည်။

- ၁။ ကာဆင် (ခ) အဘူလာ ပါ ဂ
 - ၂။ ဆေးကန်ဒါ (ခ) စိုးမြင့်
 - ၃။ မာမက်ဆီ (ခ) လှမြင့်
 - ၄။ အဒူရှစ် (ခ) ကျော်ရွှေ
- } နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ။

သက်သေထွက်ချက်ကို ချိန်ဆရာတွင် အရည်အတွက်ထက် အရည်အသွေးက အရေးကြီးခြင်း—တရားလိုနှင့် တရားခံဘက် ထွက်ဆိုချက်များ နှစ်ဖက်ချိန်ခွင် ညီနေလျှင် ထင်ကြေးဖြင့်ဖြည့်၍ တရားလိုဘက်ကို အလေးပိုစေကာ တရားခံအား အပြစ်ပေးခြင်းမပြုသင့် — အချင်းချင်း မသင့်မြတ်၍ တိုင်ကြားခြင်းမျိုးတွင် ရာဇဝတ်တရားစီရင်ရေးအာဏာကို သုံး၍ပါဝင်စွက်ဖက်ခြင်းဖြင့် တရားရုံး၏ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းနိုင်သည်ကို သတိချပ်သင့်ခြင်း။ ။ဤအမှုတွင် အထူးရာဇဝတ်ရုံး တရားလိုပြသက်သေများနှင့် တရားခံပြသက်သေများ ဆန့်ကျင်ထွက်ဆိုနေကြရာတွင် တရားလိုသက်သေများကို လက်ခံ၍ အယူခံတရားလိုအား ပြစ်မှုထင်ရှား တွေ့ရှိကြောင်း စီရင်ချက်ရေးခဲ့သည်။ အတည်ပြုအဖွဲ့က စီရင်ချက်ကိုအတည်မပြုပဲ အယူခံတရားလိုသည် သောင်းကျန်းသူများနှင့် မိမိသဘောအလျောက် အမှန်ဆက်သွယ်ခဲ့ခြင်း ရှိ မရှိ၊ ဆက်ကြေး ပေး မပေး စသည်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ လွတ်လပ်သော သက်သေများ ထပ်မံခေါ်ယူစစ်ဆေး၍ စီရင်ချက်သစ်ရေးသားကာ ပြန်လည်တင်ပြရန် အထူးရာဇဝတ်ရုံးသို့ ပြန်ပို့ခဲ့သည်။ အထူးရာဇဝတ်ရုံးက သက်သေအချို့ကို ထပ်မံခေါ်ယူစစ်ဆေးပြီးနောက် အယူခံတရားလိုအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားသည်ဟု ထပ်မံတွေ့ရှိသည်။ ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်သတ်မှတ်၍ အတည်ပြုအဖွဲ့သို့ တင်ပို့ခဲ့ရာ ပြစ်မှုကိုအတည်ပြုသော်လည်း ထောင်ဒဏ်ကို ၃ နှစ်သိလျော့ပေါ့အတည်ပြုခဲ့သည်။ ။ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။သက်သေ ထွက်ချက်ကို ချိန်ဆရာတွင် အရေးအတွက်ထက် အရည်အသွေးက အရေးကြီးသည်။ တရားလိုဘက်မှ အဓိကသက်သေ ၂ ယောက်သာ ပြနိုင်ပြီးလျှင် တရားခံဘက်က သက်သေ ၃ ယောက်ထုနိုင်သောကြောင့် တရားခံဘက်ကို အလေးပေးရမည်ဟု မဟုတ်။ ။ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။သို့ရာတွင် ဤအမှုမှာကဲ့သို့ တရားခံပြ သက်သေများသည်လည်း ကျေးရွာလူကြီးများဖြစ်ကြရာ အတိအကျအခိုင်အမာ ထွက်ဆိုနေကြလျှင် နှစ်ဘက်ချိန်ခွင် ညီနေသည်ကို ထင်ကြေးဖြင့်ဖြည့်၍ တရားလိုဘက်ကို အလေးပိုစေပြီးလျှင် တရားခံအား အပြစ်ပေးခြင်း မပြုသင့်ချေ။ ။ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။နယ်အခြေအနေ မပြိမ်ဆိမ်သည့်အခိုက် အချင်းချင်းမသင့်မြတ်ကြ၍ တဦးအပေါ်တဦး တိုင်ကြားကြရာမှ မှခင်းဖြစ်ပွားခဲ့ရသည်ဟု ယူဆသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အချင်းချင်း မသင့်မြတ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တိုင်ကြားခြင်းမျိုးတွင် နိုင်ငံတော်၏ ရာဇဝတ်တရားစီရင်ရေး အာဏာကိုသုံး၍ ပါဝင်စွက်ဖက်ခြင်းဖြင့် တရားရုံး၏ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းနိုင်သည်။ အစိုးရနှင့်တရားရုံးအပေါ် ပြည်သူတို့ လေးစားယုံကြည်မှု နည်းပါးစေနိုင်သည်။ ယင်းအချက်ကိုကောင်းစွာ သတိချပ်သင့်သည်။

ဦးအေးမောင် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ

**၈၁ ကြည့်တိုက်
မြစ်သူ့ စာရင်းအကျဉ်းစုံ**

စီရင်ထုံးပြုသောမူခင်းများ

LIST OF CASES REPORTED

အထူးရာဇဝတ်ရုံးအယူခံအဖွဲ့

SPECIAL CRIMINAL COURTS' APPEAL COURT

စာမျက်နှာ

တင်အောင်၊ မောင်၊ ပါ ၁၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ

.... ၉

ညွှန်းချက်

INDEX

အထူးရာဇဝတ်ရုံးအယူခံအဖွဲ့

SPECIAL CRIMINAL COURTS' APPEAL COURT

စာမျက်နှာ

အက်ဥပဒေများ—

ရာဇသတ်ကြီး။

ချိန်းခြောက်သောကြောင့် သောင်းကျန်းသူတို့ စေခိုင်းသည့် အတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ပြစ်မှု မြောက် မမြောက်—ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို ထောက်ရှု၍ အယူခံ တရားလိုတို့သည် အလို အလျောက် သောင်းကျန်းသူတို့အား ကူညီခဲ့သည် မကူညီခဲ့သည်ကို စဉ်းစားဝေဖန်ခြင်း။ ။ ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သောင်းကျန်းသူတို့ ရွာကိုရောက်လာပြီးနောက်၊ ၎င်းတို့ ချိန်းခြောက် ခေါ်ဆောင်လာသော မော်တော်သည်လည်း ဆိုက်ကပ်လာသည်။ သောင်းကျန်းသူတို့က လက်နက်ပြု၍ တအိမ်တယောက် ယောက်ျားများ ဆင်းခဲ့ရမည်ဟု ခေါ်သည်မှာ အငြင်း မပါးသော အချက်ဖြစ်သည်။ ယင်းအမိန့်အရ ကြောက်ရသော အယူခံ တရားလိုတို့ ထွက်လာ၍၊ သောင်းကျန်းသူများ စေခိုင်းသည့် အတိုင်း၊ နို့ဆီ သေတ္တာများကိုသယ်ပိုးကြသည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ပေါ်ပြီး မကြာမီပင် တပ်မတော် ရောက်လာပြီးတိုက်ပွဲဖြစ်သည်ဟု အထောက်အထားရှိသည်။ သောင်းကျန်းသူတို့ ထွက်ပြေးကြသောအခါ၊ အယူခံ တရားလိုတို့ကပင် ကျန်ရှိသော နို့ဆီသေတ္တာများကို တပ်မတော်၏ တာဝန်ပေးချက်ဖြင့်၊ မော်တော်ပေါ်သို့ တင်ပို့ကြပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် နို့ဆီသေတ္တာများကို အယူခံ တရားလိုတို့က ဝှက်ထားရန် အချိန်မရှိခဲ့။ အခွင့်သာလျှင် နို့ဆီသေတ္တာများကို ဝှက်သိမ်းထား၍ မိမိတို့ အကျိုးအတွက် အသုံးပြုမည်ဟု သောစိတ်၊ အယူခံ တရားလိုတို့၌ မဖြစ်ခဲ့ဟု မဆိုသာ၊ သို့ရာတွင် အချိန်တိုတိုအတွင်း တပ်မတော် ဆိုက်ရောက်လာသောကြောင့်၊ အကယ်၍ စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လျှင်လည်း၊ ကာယကံမြောက် ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း မရှိနိုင်ခဲ့ချေ။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကိုသာ ထောက်ရှုလျှင်၊ အယူခံ တရားလိုတို့သည် အလို အလျောက် မိမိတို့၏ ဆန္ဒစေတနာဖြင့်၊ သောင်းကျန်းသူတို့အား ကူညီခဲ့သည်ဟု အခိုင် အမာ ဆုံးဖြတ်ရန် ခဲယဉ်းသည်။ ဤကဲ့သို့သော အမှုမျိုး၌ ကာလ ဖေသ အခြေအနေကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားအပ်သည်ဟု မကြာမကြာ မှတ်ချက်ပြုခဲ့ဖူးသည်။ ယင်း အခြေအနေကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားလျှင်၊ အယူခံ တရားလိုတို့က အထူး ရာဇဝတ်ရုံး ရွှေ့ထုချေတင်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း ၎င်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ သောင်းကျန်းသူတို့ စေခိုင်းသည့် အတိုင်း လုပ်ခဲ့ရပါသည် ဟူသော အချက်သည် သဘာဝ ယုတ္တိနှင့် ကိုက်ညီသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

မောင်တင်အောင် ပါ ၁၅ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ

အထူးရာဇဝတ်ရုံးအယူခံအဖွဲ့

ရာဇဝတ်အယူခံမှု

ဗိုလ်မှူးကြီး လှဟန်၊ ဗိုလ်မှူးချုပ် စိန်ဝင်း၊ ဒေါက်တာမောင်မောင် တို့ရွှေတွင်

- ၁။ ကာဆင်(ခေါ်) အဘူလာ ပါ ဂ
 - ၂။ ဆေးကန်ဒါ (ခေါ်) စိုးမြင့်
 - ၃။ မာမက်ဆဒီ (ခေါ်) လှမြင့်
 - ၄။ အဒူရှစ် (ခေါ်) ကျော်ရွှေ
- } နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ*

† ၁၉၇၁
ဖေဖော်ဝါရီလ
၁၈ ရက်။

ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ် တည်ဆောက်မှုအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပ်နှင်းသည့် ဥပဒေ—
၎င်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၁)(က)အရ အပြစ်ပေးနိုင်ရန်အတွက် ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေးစနစ်ကို
ပျက်စီးစေလိုသောရည်ရွယ်ချက်ကို တရားလိုဘက်မှ သက်သေထူရန် တာဝန်ရှိခြင်း။

အယူခံတရားလိုတို့ကို အချိန်မတော်ညာအခါ၌ နယ်စပ်နှင့် မနီးမဝေး မှောင်ခိုသူတို့ သုံးစွဲ
တတ်သည့်တောလမ်းတွင်၊ နိုင်ငံခြားပစ္စည်းများနှင့်အဘူ လက်ပူးလက်ကြပ်မိခဲ့သဖြင့် ဆိုရှယ်လစ်
စီးပွားရေးစနစ်တည်ဆောက်မှုအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပ်နှင်းသည့် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၁) (က)
အရ၊ မှုပြစ်စီရင်ခဲ့သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြစ်မှုကို ၁၉၆၆ ခုနှစ်က ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ၊ ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေး
စနစ်တည်ဆောက်မှုအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပ်နှင်းသည့် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၁) (ဃ) အရ
အပြစ်ပေးနိုင်ရန်အတွက်၊ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ်ကို ပျက်စီးစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ကို တရား
လိုတို့ဘက်မှ သက်သေထူရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လက်ထောက် ရွှေနေချုပ် တင်ပြသည့်
အတိုင်း၊ ပြစ်မှုကို သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် ကြီးကြပ်ရေး (ယာယီ) အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁) အရ၊
စီရင်ခြင်းကသာ သင့်မြတ်မှန်ကန်မည်ဟု ယူဆသည်။

သတိပေးချက်။ ။ အာမခံဝန်ဖြင့် အယူခံကြားနာနေစဉ်အတွင်း၌၊ အချုပ်လွတ် နေထိုင်စဉ်၊
အယူခံတရားလိုတို့သည်၊ အာမခံစည်းကမ်းချက်များအရ၊ တိကျစွာလိုက်နာကြရန် လိုအပ်သည်။
၎င်းတို့အတွက် ခံဝန်ချုပ်ပြုသူများသည် ခံဝန်ပြုခြင်းကို လေးနက်စွာ ဆောင်ရွက်ကြရန်ဖြစ်သည်။

* ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အယူခံမှုအမှတ် ၈၀၊ ၈၃၊ ၈၄ နှင့် ၈၅။
† မော်လမြိုင်ခရိုင်၊ ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ အထူးရာဇဝတ်ရုံးအမှတ် ၇၇ ၏ ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်
ကြီးမှု အမှတ် ၂ တွင်၊ ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဇန္နဝါရီလ ၃၁ ရက်နေ့၌ ချမှတ်ပြီး၊ ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ မေလ
၂၉ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုအဖွဲ့က အတည်ပြုသည့်အမိန့်ကိုအယူခံမှု။

၁၉၇၁ အယူခံ တရားလိုအတွက် ။ ။ တရားရုံးချုပ်ရွှေနေ ဦးတင်မောင် ။

၁။ ကာဆင်(ခ) အယူခံ တရားခံအတွက် ။ ။ လက်ထောက်နိုင်ငံတော်ရွှေနေချုပ် ဦးလှသင်း ။
အဘူလာ ပါ ဂါ

၂။ ဆေးကန်ဒါ
(ခ) ရိုးမြင့်၊
၃။ မာမက်ဆီ
(ခ) လှမြင့်၊
၄။ အဒူရစ်(ခ)
ကျော်ရွှေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ပြန်စာနိုင်ငံ။

အယူခံ တရားလိုအပေါ် အထူးရာဇဝတ်ရုံးအမှတ် ၇၇/၁၉၆၇ က၊ ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊
ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေးစနစ် တည်ဆောက်မှုအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပ်နှင်းသည့်
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၁) (ဃ)အရ၊ ပြစ်မှုထင်ရှား တွေ့ရှိ၍၊ ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်စီကျခံ
စေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

၁၉၆၆ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် တပ်မတော် ကင်းပုန်းက နယ်စပ်နှင့် မလှမ်း
မကမ်းဖြစ်သော ထန်းတောကုန်းနှင့် အန်ကရဲကုန်း တဝိုက်၌၊ မောင်ခိုသူတို့ကိုဖမ်းဆီး
ရန် တပ်ချနေခဲ့သည်။ ည ၁၀ နာရီခန့်တွင် လူတစ်စုလာသည်ကို တွေ့ရ၍၊ ကင်းက
အရပ်ခိုင်းသည်။ ရွှေမှလာသူက လက်မြောက်၍ ရပ်သော်လည်း နောက်ကလူများ
ထွက်ပြေးကြသဖြင့် တပ်မတော်ကင်းက သေနတ်ပစ်ဖောက်၍၊ ပြေးသူတို့ကို လိုက်လံ
ဖမ်းဆီးလာသည်။ အယူခံ တရားလိုများနှင့်အတူ နိုင်ငံခြားမှ သွင်းယူလာသော
ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို လက်ပူးလက်ကြပ် ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သည်။ ယင်းပစ္စည်းများကို ရှာဖွေ
စာရင်းပြုလုပ်၍၊ ရုံးတွင်သက်သေခံ တင်ထားသည်။ တန်ဖိုး ၁၇,၀၀၀ မျှရှိသည်ဟု
ဖြတ်သည်။ အထူးရာဇဝတ်ရုံးတွင် တရားခံများက ပစ္စည်းများကို ကရင်တဦးက
ငှားပြီး အထမ်းခိုင်း၍ အခကြေးငွေယူကာ ထမ်းလာခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့
ကိုယ်တိုင် မောင်ခိုသွင်းယူလာခြင်း မဟုတ်ပါဟု တင်ပြကြသည်။

အယူခံ တင်သွင်းရာ၌လည်း၊ အယူခံ တရားလိုတို့က ယင်းသို့ပင်တင်ပြသည်။
တဦးလျှင် ငွေ ၅၀၀ စီပစ္စည်းထမ်းခရ၍၊ ယူလာခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ မောင်ခိုကုန်မှန်း
မသိပါဟု ဆိုကြသည်။ အယူခံကို လျှောက်လဲသော ရွှေနေကြီး ဦးတင်မောင်က
ပြစ်မှုထင်ရှား တွေ့ရှိထားသော ပုဒ်မသည် မဆီလျော်ပါ။ ယင်းပုဒ်မအရ အပြစ်ပေး
နိုင်ရန် ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေး စနစ်ကို ဖျက်ဆီးလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြစ်မှုကို
ကျူးလွန်ကြောင်း တရားလိုဘက်မှ သက်သေထူရပါသည်။ အယူခံတရားလိုတို့သည်
ပစ္စည်းများကို ထမ်းပိုးသယ်ဆောင် လာခဲ့သည်ဆိုစေပြီး၊ ယင်းသို့ပြုခြင်းကြောင့် ဆိုရှယ်
လစ်စီးပွားရေး စနစ်ကို ထိခိုက်စေလိမ့်မည်ဟုမသိ၊ မရည်ရွယ်ခဲ့ကြပါ။ ဝမ်းရေးအတွက်
လုပ်ကိုင်စားသောက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်ဟု တင်ပြသည်။

လက်ထောက် နိုင်ငံတော် ရွှေနေချုပ် ဦးလှသင်း က၊ ပုဒ်မ ၁၅ (၁) (ဃ)အတွက်
လိုအပ်သော အင်္ဂါရပ်များ စုံသည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။ ၎င်းတို့၏ ဝိသမလောဘကြောင့်
လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် ကြီးကြပ်ရေး (ယာယီ) အက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၅ (၁)အရ၊ လွှဲပြောင်း၍ အပြစ်ပေးသင့်ပါသည်ဟု တင်ပြသည်။

အယူခံတရားလိုတို့ကို အချိန်မတော်သော ညအခါ၌ နယ်စပ်နှင့်မဝေး မှောင်ခိုသူ တို့ သုံးစွဲတတ်သည့် တောလမ်းတွင် နိုင်ငံခြား ပစ္စည်းများနှင့်အတူ လက်ပူးလက်ကြပ် မိခဲခြင်းဖြစ်သည်။ မှောင်ခို ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း အယူခံ တရားလိုတို့က မသိပါဟု ထုခေသည့်ကို လက်ခံရန် ခဲယဉ်းသည်။ သို့ရာတွင် ပြစ်မှုကို ၁၉၆၆ ခုနှစ်က ကျူးလွန် ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ၊ ၁၅ (၁) (ဆ) အရ၊ အပြစ်ပေးနိုင်ရန်အတွက် ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေး စနစ်ကို ပျက်စီးစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ကို တရားလိုတို့ဘက်မှ သက်သေထုရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လက်ထောက် ရွှေနေချုပ် တင်ပြသည့်အတိုင်း ပြစ်မှုကို သွင်းကုန် ထုတ်ကုန်ကြီးကြပ်ရေး (ယာယီ) အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁)အရ၊ စီရင်ခြင်းကသာ သင့်မြတ် မှန်ကန်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ယူဆသည်။

- ၁။ ကာဆင်(ခ) အဘူလာ ပါ ဂ၊
- ၂။ ဆေကန်ဒါ (ခ) စိုးမြင့်၊
- ၃။ မာမက်ဆီ (ခ) လှမြင့်၊
- ၄။ အဒူရှစ်(ခ) ကျော်ရွှေ မှု နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ။

အယူခံ တရားလိုတို့သည် အဖွဲ့ဖြင့် မှောင်ခိုပစ္စည်း အမြောက်အမြားကို သယ်ယူ လာကြခြင်းဖြစ်သည်ကို ရထုဒက်ချင့်၍ သတ်မှတ်ထားသော ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ် သည် များသည်ဟု မဆိုနိုင်။ သင့်မြတ်သည်ဟု ဆိုရမည်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လွှဲပြောင်းသော ပုဒ်မအရလည်း ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်စီပင် ကျခံစေရမည်ဟု သတ်မှတ် သည်။

အယူခံလွှာများကို လက်ခံစဉ်က အာမခံ လျှောက်ထားကြသောကြောင့် အယူခံ တရားလိုတို့အား ကျွန်ုပ်တို့က အာမခံနှင့် နေထိုင်ခွင့် ပြုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ရုံးချိန်း နေ့များ၌ မပျက်မကုန်ရုံးသို့ လာရောက်ရမည်ဟူသော စည်းကမ်းချက်ကို ချမှတ်ခဲ့ သည်။ အချို့သော အယူခံတရားလိုတို့သည် ယင်းစည်းကမ်းချက်များကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်ကြသောကြောင့် ၎င်းတို့အတွက် ခံဝန် ပြုလုပ်သူတို့အပေါ် ခံဝန် ပျက်ကွက် မှုဖြင့် အရေးယူခဲ့သည်။ အာမခံဝန်ဖြင့် အယူခံကြားနာနေစဉ်အတွင်း၌ အချုပ်လွတ် နေထိုင်စဉ်၊ အယူခံ တရားလိုတို့သည် အာမခံလွှာ စည်းကမ်းချက်များအရ၊ တိကျစွာ လိုက်နာကြရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဖော်ပြလိုသည်။ ၎င်းတို့အတွက် ခံဝန်ချုပ် ပြုသူများသည် ခံဝန်ပြုခြင်းကို လေးနက်စွာ ဆောင်ရွက်ကြရန်ဖြစ်သည်။ အယူခံ တရားလိုတို့က ရုံးကချမှတ်ထားသော စည်းကမ်းချက်တို့ကို လိုက်နာကြရန်ကိုလည်း ခံဝန်ပြုသူတို့က ကူညီစောင့်ကြပ် ပေးသင့်သည်။

အထူးရာဇဝတ်ရုံးအယူခံအဖွဲ့

ရာဇဝတ်အယူခံမှု

ဗိုလ်မှူးချုပ် စိန်ဝင်း၊ ဗိုလ်မှူးကြီး သန်းစိန်နှင့် ဒေါက်တာ မောင်မောင်တို့ရွှေတွင်

† ၁၉၇၁
မတ်လ ၄
ရက်။

ဦးအေးမောင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ*

သက်သေထွက်ချက်ကို ချိန်ဆ ရာတွင် အရေအတွက်ထက် အရည်အသွေးက အရေးကြီးခြင်း—
တရားလိုနှင့် တရားခံဘက် ထွက်ဆိုချက်များ နှစ်ဖက်ချိန်ခွင့်ညီနေလျှင် ထင်ကြေးဖြင့်
ဖြည့်၍ တရားလိုဘက်ကို အလေးပိုစေကာ တရားခံအား အပြစ်ပေးခြင်း မပြုသင့်—အချင်း
ချင်း မသင့်မြတ်၍ တိုင်ကြားခြင်းမျိုးတွင် ရာဇဝတ် တရားစီရင်ရေးအာဏာကို သုံး၍
ပါဝင် စွက်ဘက်ခြင်းဖြင့် တရားရုံး၏ ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းနိုင်သည်ကို သတိချပ်သင့်ခြင်း။

ဤအမှုတွင် အထူး ရာဇဝတ်ရုံးက တရားလိုပြ သက်သေများနှင့် တရားခံပြ သက်သေများ
ဆန့်ကျင်ထွက်ဆိုနေကြရာတွင် တရားလိုပြ သက်သေများကို လက်ခံ၍၊ အယူခံ တရားလိုအား
ပြစ်မှုထင်ရှား တွေ့ရှိကြောင်း စီရင်ချက် ရေးခဲ့သည်။ အတည်ပြုအဖွဲ့က စီရင်ချက်ကို အတည်မပြုပဲ
အယူခံ တရားလိုသည် သောင်းကျန်းသူများနှင့် မိမိသဘောအလျောက် အမှန် ဆက်သွယ်ခဲ့ခြင်း
ရှိ-မရှိ၊ ဆက်ကြေး ပေး-မပေး စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ လွတ်လပ်သော သက်သေများ ထပ်မံ
ခေါ်ယူ စစ်ဆေး၍ စီရင်ချက်သစ် ရေးသားကာ၊ ပြန်လည် တင်ပြရန် အထူး ရာဇဝတ်ရုံးသို့
ပြန်ပို့ခဲ့သည်။ အထူးရာဇဝတ်ရုံးက သက်သေအချို့ကို ထပ်မံ ခေါ်ယူ စစ်ဆေးပြီးနောက်၊ အယူခံ
တရားလိုအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားသည်ဟု ထပ်မံတွေ့ရှိသည်။ ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ် သတ်မှတ်၍
အတည်ပြုအဖွဲ့သို့ တင်ပို့ခဲ့ရာ၊ ပြစ်မှုကို အတည်ပြုသော်လည်း ထောင်ဒဏ်ကို ၃ နှစ်သို့ လျှော့ပေါ့
အတည်ပြုခဲ့သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေထွက်ချက်ကို ချိန်ဆရာတွင် အရေအတွက်ထက် အရည်အသွေးက
အရေးကြီးသည်။ တရားလိုဘက်မှ အဓိကသက်သေ ၂ ယောက်သာပြနိုင်ပြီးလျှင် တရားခံဘက်က
သက်သေ ၃ ယောက်ထူနိုင်သောကြောင့် တရားခံဘက်ကို အလေးပေးရမည်ဟု မဟုတ်။

* ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အယူခံမှုအမှတ် ၁။

† မအူပင်ခရိုင်၊ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ အထူးရာဇဝတ်ရုံးအမှတ် ၅၉ ၏ ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ကြီးမှု
အမှတ် ၂၅ တွင် ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်နေ့၌ ချမှတ်ပြီး ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ အောက်ဘိုဘာလ
၁၄ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုအဖွဲ့က အတည်ပြုသည့် အမိန့်ကို အယူခံမှု။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သို့ရာတွင် ဤအမှုမှာကဲ့သို့ တရားခံပြသက်သေများသည်လည်း ကျေး
ရွာ လူကြီးများ ဖြစ်ကြကာ အတိအကျ အခိုင်အမာ ထွက်ဆိုနေကြလျှင် နှစ်ဘက် ချိန်ခွင်ညှိနေ
သည်ကို ထင်ကြေးဖြင့် ဖြည့်၍ တရားလိုဘက်ကို အလေးပိုစေပြီးလျှင် တရားခံအား အပြစ်ပေးခြင်း
မပြုသင့်ချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ နယ်အခြေအနေ မငြိမ်ဆိမ်သည်အခိုက်၊ အချင်းချင်း မသင့်မြတ်ကြ၍
တဦးအပေါ်တဦး တိုင်ကြားကြရာမှ မှုခင်းဖြစ်ပွားခဲ့ရသည်ဟု ယူဆသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အချင်းချင်း
မသင့်မမြတ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တိုင်ကြားခြင်းမျိုးတွင် နိုင်ငံတော်၏ ရာဇဝတ် တရားစီရင်ရေး
အာဏာကို သုံး၍ ပါဝင် စွက်ဖက်ခြင်းဖြင့် တရားရုံး၏ ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းနိုင်သည်။ အစိုးရနှင့်
တရားရုံးအပေါ် ပြည်သူတို့ လေးစားယုံကြည်မှု နည်းပါးစေနိုင်သည်။ ယင်းအချက်ကို ကောင်းစွာ
သတိချပ်သင့်သည်။

အယူခံ တရားလိုအတွက်။ ။ မရှိ

အယူခံ တရားခံအတွက်။ ။ လက်ထောက် နိုင်ငံတော် ရွှေနေချုပ် ဦးလှသင်း။

အယူခံတရားလို ဦးအေးမောင်သည်၊ သောင်းကျန်းသူတို့နှင့် ဆက်သွယ်၍ ၎င်းတို့
အတွက် ဆက်ကြေး ကောက်ခံပေးသည်၊ ထို့ပြင် ရွာသူရွာသားများအား စပါးများကို
အစိုးရထံ မရောင်းရဟု ခြိမ်းချောက် ဟန့်တားသည်ဟူသော စွဲချက်တို့ကို မအူပင်မြို့၊
အထူးရာဇဝတ်ရုံးအမှတ် ၅၉/၁၉၆၆ က၊ စစ်ဆေးခဲ့သည်။ စွဲဆိုသည့်အတိုင်းမှန်တန်
သည်ဟု အထူးရာဇဝတ်ရုံးကယူဆကာ ဦးအေးမောင်အပေါ် မတရားသင်း အက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၇ (၁) အရ၊ ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်အပြစ်ပေးခဲ့သည်။ အတည်ပြုအဖွဲ့က ထောင်
ဒဏ် ၃ နှစ်သို့ လျော့ပေါ့ပေးခဲ့သည်။

တရားလိုပြ သက်သေများအနက် အဓိကသက်သေ ၂ ဦးသည်၊ ဦးစံမောင်
(လိုပြ-၂) နှင့် ဦးထွန်းညို (လိုပြ-၃) တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဦးစံမောင်သည် အချင်းဖြစ်ပွား
ရာ မအူပင်မြို့နယ်၊ အိုင်ဝိုင်းကျေးရွာ မြေယာကော်မီတီ ဥက္ကဋ္ဌ၊ လလသသ အမှုဆောင်
နှင့် လအက ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်။ ဦးစံမောင်က ဦးအေးမောင်သည် သောင်းကျန်းသ
ရွှေအဖွဲ့နှင့် စွာပေးစာယူပြုသည်။ ရွှေနီက ဆက်ကြေးကောက်ပေးရန် မှာကြား
သော စာများကို ဦးအေးမောင်က ပြုပြီးလျှင် ဆက်ကြေးငွေများ ကောက်ခံလေ့ရှိ
သည်။ အစိုးရထံ စပါးမရောင်းရဟု သောင်းကျန်းသူတို့က တားမြစ်သည့် စာကိုလည်း
ဦးအေးမောင် ရပါသည်ဟု ထွက်ဆိုသည်။ ဦးထွန်းညိုကလည်း အလားတူ ထွက်ဆို
သည်။ ဦးထွန်းညို၊ ဦးစံမောင်တို့က (သက်သေခံ “ခ”) တိုင်စာကို တပ်မတော်မှ
ဒိုလ်ကြီး ကျော်စိန် (လိုပြ-၄) ထံ ပေးပို့ရာမှ အမှုကို အထူးရာဇဝတ်ရုံးသို့ တင်သွင်း
ရန် အမှုပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၇၁
ဦးအေးမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံ။

ဦးအေးမောင်သည်လည်း ကျေးရွာတွင် လလသသ ကော်မီတီဝင် ဆယ်ဒိမ်ခေါင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းကနူးတွင် ထွက်ဆိုရာ၌ ဦးစံမောင်က ရွာလူကြီး ၇ ယောက်ထို့အား အိမ်သို့ခေါ်၍ သောင်းကျန်းသူ ရွှေနီထံမှ ဆက်ကြေးတောင်းစာ ရောက်သည်ဟု ပြောကာ ဆက်ကြေးကောက်ခံပါသည်။ ဦးစံမောင်ကပင် ဆက်ကြေးငွေကို သောင်း ကျန်းသူထံ ပို့ပေးရန် ၎င်းအားပြောကြားပါသည်။ ၎င်းက မသွားဝံ့ကြောင်းဖြင့် ငြင်းဆိုခဲ့ပါသည်ဟု ထွက်ဆိုသည်။ ရွာလူကြီးနှင့် မြေယာကော်မီတီ၊ လအက ကော်မီ တီဝင်များ ဖြစ်ကြသော ဦးမောင်ကြီး၊ ဦးမြဟန်၊ ဦးစိန်ညွှာတို့က အထူးရာဇဝတ်ရုံး တွင် သက်သေခံရာ၌ ဦးအေးမောင်အား ထောက်ခံ ထွက်ဆိုကြသည်။ ဦးစံမောင်နှင့် ဦးထွန်းညိုတို့သည် ဆွေမျိုးများ ဖြစ်ကြသည်ဟုလည်း ထွက်ဆိုကြသည်။ ဦးအေးမောင် က အစိုးရထံ စပါးမရောင်းရဟု မတားပါ။ မိမိတို့ရွာမှ စပါးများ ရောင်းကြသည်ဟုလည်း ထွက်ဆိုထားသည်။

အထက်ပါကဲ့သို့ တရားလိုပြု သက်သေများနှင့် တရားခံပြသက်သေများ၊ ဆန့်ကျင် ထွက်ဆိုနေကြရာတွင် အထူးရာဇဝတ်ရုံးက တရားလို သက်သေများကို လက်ခံ၍ ဦးအေးမောင်အား ပြစ်မှုထင်ရှား ထွေရှိကြောင်း စီရင်ချက် ရေးသားခဲ့သည်။ အတည် ပြုအဖွဲ့က စီရင်ချက်ကို သုံးသပ်ကာ အတည်မပြုပဲ၊ ဦးအေးမောင်သည် သောင်းကျန်း သူများနှင့် မိမိသဘောအလျောက် အမှန်တကယ် ဆက်သွယ်ခဲ့ခြင်းရှိ မရှိ၊ ဆက်ကြေး ပေး မပေး၊ အစိုးရသို့ စပါးမရောင်းရန် လှုံ့ဆော် ဟန်တားခဲ့ခြင်းကို အမှန်တကယ် ပြခဲ့ မပြုခဲ့ စသည်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ လွတ်လပ်သော သက်သေများ ထပ်မံခေါ်ယူ၍ စစ်ဆေးကြားနာသင့်သည်၊ စစ်ဆေးပြီးနောက် နှစ်ဖက် သက်သေများကို ဝေဖန် စစ်ဆေး၍ မည်သည့် သက်သေများကို မည်သည့်အတွက် လက်ခံသည်၊ မည်သည့် သက်သေများကို မည်သည့်အတွက် ငြင်းပယ်သည် စသည့် အကြောင်းအကျိုး ပြည့်စုံစွာ စီရင်ချက်သစ် ရေးသား၍ အတည်ပြုအဖွဲ့သို့ ပြန်လည်တင်ပြရမည်ဟု အမှုထွေတို့ အထူးရာဇဝတ်ရုံးသို့ ပြန်လည်ပေးပို့ခဲ့သည်။

အထူးရာဇဝတ်ရုံးက သက်သေအချို့ကို ထပ်မံခေါ်ယူ စစ်ဆေးခဲ့သည်။ ယင်းတို့ အနက် ဦးဘကော် (ရှုံးခေါ်သူ ၁) က၊ ဦးအေးမောင်သည် ဆက်ကြေးမျှခူးကို သောင်းကျန်းသူတို့ထံ သွားပေး မပေး မသိပါဟု ထွက်ဆိုသည်။ ဦးအေးမောင်က စပါးများကို မရောင်းရန်တားမြစ်ကြောင်း ပြောသံကြားဘူးပါသည်ဟု ထွက်ဆိုသည်။

ကိုညောင်း (ရှုံးခေါ်သူ ၂) က၊ ဦးအေးမောင်ထံ သူပုန်ရွှေနီထံမှ ဓနုဇ ကြောင်း ကြားဘူးပါသည်။ ရသောငွေကို သူပုန်ထံသွားပေး မပေး မသိပါဟု ထွက်ဆိုသည်။ ဦးအေးမောင်ကို ဖမ်းပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ဆက်ကြေး မပေးရသော ဝါဟုလည်း ထွက်ဆိုသည်။

ဦးအေးမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံ။

ဦးတင်မြင့် (ရုံးခေါ်သက်သေ-၃) က၊ သက်သေခံ “ခ” တိုင်စာကို တပ်ခွဲမှူးနှင့် ဘတ်ရကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။ တိုင်ကြားစာနှင့်ပတ်သက်၍ မှန်သည် မမှန်သည် စစ်ဆေးရန် အချိန်မရသဖြင့် မစစ်ဆေးခဲ့ရပါဟု ထွက်ဆိုသည်။

ဦးဘရင် (ရုံးခေါ်သက်သေ-၄) က၊ သောင်းကျန်းသူအား ဆက်ကြေးပေးရန် ငွေ ၆ ကျပ် ကို၊ ကိုစံမောင်၊ ကိုထွန်းညို၊ ကိုစိန်ညွှာတို့အား ပေးလိုက်ရကူးပါသည်ဟု ထွက်ဆိုသည်။

ဦးဝင်းထိန် (ရုံးခေါ်သက်သေ-၅) သည်၊ ကုန်သွယ်ရေး (၁)၏ အငယ်တန်း ငိုမန်နေဂျာဖြစ်သည်။ မအူပင်မြို့နယ်အနေဖြင့် ၁၉၆၄-၆၅ နှင့် ၁၉၆၅-၆၆ ခုနှစ်များတွင် ဝယ်ယူသော စပါးများစာရင်းကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါက၊ စပါးတင်း နှစ်သိန်းခန့်လျော့၍ ဝယ်ယူရရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်ဟု ထွက်ဆိုသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အဓိက သက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်တို့ကို အခြေခံ၍၊ အထူး ရာဇဝတ်ရုံးက ဦးအေးမောင်အပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားသည်ဟု ပင်ထပ်မံ တွေ့ရှိကြသည်။ ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်သတ်မှတ်၍ အတည်ပြုအဖွဲ့ထံ တင်ပို့ခဲ့ရာ ပြစ်မှုထင်ရှား တွေ့ရှိခြင်း ကို အတည်ပြုသော်လည်း၊ ထောင်ဒဏ်ကို ၃ နှစ်သို့ လျော့ပေါ့ အတည်ပြုခဲ့သည်။

လက်ထောက် နိုင်ငံတော်ရှေ့နေချုပ် ဦးလှသင်း က ရုံးခေါ် သက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်တို့သည် တိကျခိုင်မာသည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။ မြို့နယ်တွင် စပါးတင်း နှစ်သိန်း ခန့်လျော့နည်း၍ ဝယ်ယူနိုင်ခဲ့ခြင်းသည်၊ ဦးအေးမောင်၏ လှုံ့ဆော်ချက်ကြောင့် ဖြစ်သည် ဟူ၍လည်း အတိအကျ မပြောနိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် အထူးရာဇဝတ်ရုံးက ကာလဒေသ၊ အခြေအနေကို ထောက်၍ ပြစ်မှုထင်ရှား တွေ့ရှိထားခြင်းပင် ဖြစ်ဟန် တူပါသည်ဟု တင်ပြသည်။

မူလကပင် တရားလိုဘက် ထွက်ဆိုချက်များနှင့် တရားခံဘက် ထွက်ဆိုချက်များ သည် အလေးတူနေ ကြသဖြင့် အထူးရာဇဝတ်ရုံးက တရားလိုဘက် သက်သေထွက်ချက် များကိုသာ လက်ခံထားခြင်းကို၊ အတည်ပြုအဖွဲ့က အတည်မပြုပဲ ပိုမိုခိုင်မာ၍ လွတ်လပ် သော သက်သေများ ရှာဖွေခေါ်ယူ စစ်ဆေးရန် ညွှန်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သက်သေ ထွက်ဆိုချက်ကို ချိန်ဆ ရာတွင် အရေအတွက် ထက်အရည်အသွေးက အရေးကြီးသည်။ တရားလိုဘက်မှ အဓိကသက်သေ ၂ ယောက်သာ ပြနိုင်ပြီးလျှင်၊ တရားခံဘက်က သက်သေ ၃ ယောက် ထူနိုင်သောကြောင့်၊ တရားခံဘက်ကို အလေးပေးရမည်ဟု မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ဤအမှုမှာကဲ့သို့ တရားခံပြ သက်သေများသည်လည်း ကျေးရွာ လူကြီးများဖြစ်ကြကာ၊ အတိအကျ အခိုင်အမာ ထွက်ဆိုနေကြလျှင် နှစ်ဖက်ချိန်နှင့် ညီနေသည်ကို ထင်ကြေးဖြင့်ဖြည့်၍ တရားလိုဘက်ကို အလေးပိုစေပြီးလျှင် တရားခံ အား အပြစ်ပေးခြင်း မပြုသင့်ချေ။

ဦးအေးမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံ။

ရုံးက ထပ်မံခေါ်ယူသော သက်သေများသည်လည်း၊ ၎င်းတို့ ကြားဘူးသမျှ ထင်မြင်ယူဆရသမျှကိုသာထွက်ဆိုနိုင်ကြသည်။ ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့သိရှိကြသည်မဟုတ်။ သက်သေတဦး (ရုံးခေါ်-၄)ကမူ ဆက်ကြေးကို ဦးစံမောင်အား ပေးရသည်ဟုပင် ထွက်ဆိုသည်။

အယူခံကို အကျဉ်းစနစ်မှ တင်သွင်းသော ဦးအေးမောင်က၊ ဦးစံမောင်သည် ၎င်းအပေါ် အညှိုးအာဇာတဖြင့် ယိုးစွပ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်ဟုဆိုသည်။ အထူး ရာဇဝတ်ရုံးရွှေတွင်လည်း ဦးအေးမောင်က ၎င်းအပေါ် ဦးစံမောင်နှင့် ဦးထွန်းညိုတို့က အညှိုးအာဇာတ ရှိပါသည်ဟု ထွက်ဆိုခဲ့သည်။ ၎င်းအဖမ်းခံရပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ဦးစံမောင်သည်လည်း အဖမ်းခံရပါသည်ဟု ရုံးကခမ်းသဖြင့် ဖြေကြားခဲ့သည်။

စပါးဝယ်ယူရေးနှင့် ပတ်သက်၍၊ အထူးရာဇဝတ်ရုံးရွှေတွင် တရားခံဘက် သက်သေ များက ၎င်းတို့၏စပါးကို အစိုးရထံ ရောင်းပါသည်။ ရွာမှလည်း ရောင်းပါသည်ဟု ထွက်ဆိုကြသည်။ စပါးအဝယ်ရနည်းခြင်း၊ ဦးအေးမောင်အား ဖမ်းဆီးပြီးသည့်နောက် ရွာမှဆက်ကြေး မပေးရတော့ခြင်း စသည်တို့သည်၊ ဦးအေးမောင်နှင့် တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်သော ကိစ္စများဖြစ်သည်ဟု ခိုင်မာသော အထောက်အထား မရှိချေ။ ကာလဒေသ အခြေအနေပေါ်တွင်တည်၍ ဖြစ်ပေါ်သော ကိစ္စများ ဖြစ်နိုင်သည်။ သောင်းကျန်းသူတို့ အင်အားပြိုင်၍ ရွာသူရွာသားများအဖို့ ဆက်ကြေးပေးရသော ဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်သွားခြင်း၊ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးမှုကောင်းကာ စပါးဖိုင်သို့ ပို၍ ရောင်းရခြင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း စသော ကျယ်ဝန်းသည့် အကြောင်းအကျိုးများ ဖြစ်နိုင်သည်။

နယ်အခြေအနေ မငြိမ်ဆိမ်သည့်အခိုက်၊ အချင်းချင်း မသင့်မြတ်ကြ၍ တဦး အပေါ်တဦး တိုင်ကြားကြရာမှ မှုခင်းဖြစ်ပွားခဲ့ရသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ယူဆသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အချင်းချင်း မသင့်မြတ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တိုင်ကြားခြင်းမျိုးတွင် နိုင်ငံတော် ၏ ရာဇဝတ်တရားစီရင်ရေး အာဏာကိုသုံး၍ ပါဝင် စွက်ဖက်ခြင်းဖြင့် တရားရုံး၏ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းနိုင်သည်။ အစိုးရနှင့်တရားရုံးအပေါ် ပြည်သူတို့ လေးစားယုံကြည် မှု နည်းပါးစေနိုင်သည်။ ဤအချက်ကို ကောင်းစွာ သတိချပ်သင့်သည်။

အယူခံ တရားလိုအပေါ် ပြစ်မှုတင်ရှား စီရင်ထားခြင်းသည် ပြည့်စုံခိုင်မာသော အထောက်အထားများ ပေါ်တွင် အခြေခံသည်ဟု မယူဆနိုင်သောကြောင့် ၎င်းအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ထားခြင်း၊ ပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ် တားခြင်းတို့ကို ဤအမှုနှင့် ပတ်သက် သမျှ ပယ်ဖျက်၍ ၎င်းအား တရားသေလွတ်လိုက်သည်။

အထူးရာဇဝတ်ရုံးအယူခံအဖွဲ့

ရာဇဝတ်အယူခံမှု

ဗိုလ်မှူးကြီး လှဟန်၊ ဗိုလ်မှူးကြီး သန်းစိန်နှင့် ဒေါက်တာ မောင်မောင်တို့ ရွှေတွင်၊

မောင်တင်အောင်ပါ ၁၅

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ*

† ၁၉၇၀

မတ်လ
၁၁ ရက်။

ချိန်းခြောက်သောကြောင့် သောင်းကျန်းသူတို့ စေခိုင်းသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ပြစ်မှု မြောက် မမြောက်—ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို ထောက်ရှု၍ အယူခံတရားလိုတို့သည် အလိုအလျောက် သောင်းကျန်းသူတို့အား ကူညီခဲ့သည် မကူညီခဲ့သည်ကို စဉ်းစားဝေဖန်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။သောင်းကျန်းသူတို့ ရွာကို ရောက်လာပြီးနောက်၊ ၎င်းတို့ ချိန်းခြောက် ခေါ်ဆောင်လာသော မော်တော်သည်လည်း ဆိုက်ကပ်လာသည်။ သောင်းကျန်းသူတို့က လက်နက် ပြု၍ တအိမ် တယောက် ယောက်ျားများ ဆင်းခဲ့ရမည်ဟု ခေါ်သည်မှာ အပြင်း မပွားသော အချက် ဖြစ်သည်။ ယင်းအမိန့်အရ ကြောက်ရသော အယူခံ တရားလိုတို့ ထွက်လာ၍၊ သောင်းကျန်းသူများ စေခိုင်းသည့် အတိုင်း နို့ဆီသေတ္တာများကို သယ်ပိုးကြသည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ပွားပြီး မကြာမီပင် တပ်မတော် ရောက်လာပြီး တိုက်ပွဲဖြစ်သည်ဟု အထောက် အထားရှိသည်။ သောင်းကျန်းသူတို့ ထွက်ပြေးကြသောအခါ၊ အယူခံတရားလိုတို့ကပင် ကျန်ရှိသော နို့ဆီသေတ္တာများကို တပ်မတော်၏ တာဝန်ပေးချက်ဖြင့်၊ မော်တော်ပေါ်သို့ တင်ပို့ကြပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် နို့ဆီသေတ္တာများကို အယူခံတရားလိုတို့က ဝှက်သိမ်းထားရန် အချိန်မရှိခဲ့။ အခွင့်သာလျှင် နို့ဆီသေတ္တာများကို ဝှက် သိမ်းထား၍ မိမိတို့အကျိုးအတွက် အသုံးပြုမည်ဟူသော စိတ်၊ အယူခံတရားလိုတို့၌ မဖြစ်ခဲ့ဟု မဆိုသာ၊ သို့ရာတွင် အချိန်တိုတိုအတွင်း တပ်မတော် ဆိုက်ရောက်လာသောကြောင့်၊ အကယ်၍ ထိုစိတ်ဖြစ်ပွားခဲ့လျှင်လည်း၊ ကာယကံမြောက် ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း မရှိနိုင်ခဲ့ချေ။

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကိုသာ ထောက်ရှုလျှင်၊ အယူခံ တရားလိုတို့သည် အလိုအလျောက် မိမိတို့၏ ဆန္ဒစေတနာဖြင့်၊ သောင်းကျန်းသူတို့အား ကူညီခဲ့သည်ဟု အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ရန် ခဲယဉ်းသည်။ ဤကဲ့သို့သော အမှုမျိုး၌ ကာလဒေသ အခြေအနေကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားအပ်သည်ဟု မကြာမကြာ မှတ်ချက်ပြုခဲ့ဘူးသည်။ ယင်းအခြေအနေကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားလျှင်၊ အယူခံ တရားလိုတို့က

* ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အယူခံမှုအမှတ် ၁၂၂။
† ပန်းတနော်မြို့၊ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ အထူး ရာဇဝတ်ရုံးအမှတ် ၅၃ ၏ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ကြီး အမှတ် ၁၉ တွင်၊ ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့၌ ချမှတ်ပြီး၊ ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုအဖွဲ့က အတည်ပြုသည့် အမိန့်ကို အယူခံမှု။

၁၉၇၀

မောင်တင်
အောင် ပါ ၁၅
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံ။

အထူးရာဇဝတ်ရုံးရှေ့၌ ထုချေတင်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း ၎င်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ သောင်းကျန်းသူတို့
စေခိုင်းသည့်အတိုင်း လုပ်ခဲ့ရပါသည်ဟူသော အချက်သည် သဘာဝယုတ္တိနှင့် ကိုက်ညီသည်ဟု
ဆိုနိုင်သည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်။ ။ဘရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ ဦးအေးမောင်။

အယူခံတရားခံအတွက်။ ။လက်ထောက် နိုင်ငံတော်ရှေ့နေချုပ် ဦးလှသင်း။

အယူခံတရားလို မောင်တင်အောင်နှင့် အခြားအယူခံတရားလိုများသည်၊ ပန်း
တနော်မြို့နယ်၊ ကဇင်းငူရွာမှ လယ်သမား၊ ကိုင်းသမားများဖြစ်ကြသည်။ ၁၉၆၆ ခု၊
စက်တင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တွင်၊ သောင်းကျန်းသူများက ရွာအနီးချောင်းဝမှ မော်
တော်တစ်စီးကို လက်နက်ပြချိန်းခြောက်ကာ၊ ကဇင်းငူသို့ကပ်စေကြသည်။ မော်တော်
ပေါ်တွင်ပါလာသော၊ ပြည်သူ့ပစ္စည်းကော်ပိုရေးရှင်း၏ နို့ဆီသေတ္တာ ၆၆ သေတ္တာကို
မောင်တင်အောင်နှင့် အခြားသူများအား မော်တော်ပေါ်မှချစေကြသည်။ ရွာမှ
မိန်းမယောက်ျားအချို့ သောင်းကျန်းသူတို့လာသောအခါကြောက်၍ ထွက်ပြေးတိမ်း
ရှောင်ကြသည်။ မောင်တင်အောင်နှင့် အယူခံတရားလိုများသည်ကား၊ သောင်းကျန်း
သူတို့ ခိုင်းစေသည့်အတိုင်း၊ နို့ဆီသေတ္တာများကို သယ်ယူပေးကြရသည်။

များမကြာမီ တပ်မတော်ရောက်လာ၍ သောင်းကျန်းသူတို့နှင့်တိုက်ပွဲဖြစ်သည်။
သောင်းကျန်းသူတို့ ထွက်ပြေးကြသောအခါ၊ တပ်မတော်ကပင် နို့ဆီသေတ္တာများကို
အယူခံတရားလိုတို့အား မော်တော်ပေါ်သို့ ပြန်လည်သယ်ပိုးစေသည်။

ပြည်သူ့ရဲက အမှုကိုစုံစမ်းပြီးနောက်၊ မောင်တင်အောင်နှင့် ယခုအယူခံတရားလို
တို့အား ခိုးရာပါပစ္စည်းများကို ဝှက်သိမ်းရာတွင် ကူညီခြင်းဖြင့်၊ ရာဇသတ်ကြီး
ပုဒ်မ ၄၁၄ အရ၎င်း၊ မငွေ့မြိုင်ဆိုသူအား နို့ဆီတဘူးဝှက်သိမ်းထားသည့်အတွက်
ခိုးရာပါပစ္စည်းကို မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် လက်ခံခြင်းအတွက်၊ ရာဇသတ်ကြီး
ပုဒ်မ ၄၁၁ အရ၎င်း၊ အထူးရာဇဝတ်ရုံးသို့ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့သည်။ ပန်းတနော်မြို့၊
အထူးရာဇဝတ်ရုံး အမှတ် ၅၃/၁၉၆၆ ကအမှုကိုစစ်ဆေးပြီးနောက်အထောက်အထား
ခိုင်လုံသည်ဟုတွေ့ရှိ၍၊ မောင်တင်အောင်အပါအဝင် ယခုအယူခံတရားလို ၁၅ ဦး
အပေါ် ရာဇသတ်ပုဒ်မ ၄၁၄ အရ၎င်း၊ မငွေ့မြိုင်အပေါ် ရာဇသတ်ပုဒ်မ ၄၁၁ အရ၎င်း
ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိ၍၊ ထောင်ဒဏ်သုံးနှစ်စီကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

အတည်ပြုအဖွဲ့က မောင်တင်အောင်နှင့် အခြားယောက်ျားများအပေါ် သတ်မှတ်
ထားသောပြစ်ဒဏ်ကိုအတည်ပြု၍၊ မငွေ့မြိုင်အပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထားခြင်းကို
ပယ်ဖျက်ကာ၊ ၎င်းအားတရားသေလွှတ်ခဲ့သည်။

မောင် တင်
အောင်ပါ ၁၅
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံ။

အယူခံတစ်သွင်းသော ရွှေနေကြီး ဦးအေးမောင်က၊ အယူခံတရားလိုတို့သည် လက်နက်ကိုင်သောင်းကျန်းသူတို့အား ကြောက်ရွံ့စေသောကြောင့်၊ ခိုင်းစေရာလုပ်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၉၄ အရ၊ ချိန်းခြောက်၍ခိုင်းစေသောကြောင့်၊ ပြုလုပ်မှုဖြစ်ရာဖြစ်ဒဏ်မှလွတ်ကင်းသင့်ပါသည်။ သက်သေခံအထောက်အထားများအရ၊ သောင်းကျန်းသူတို့က ယောက်ျားများ တအိမ်တယောက် ဆင်းခဲ့ရမည်ဟု ဆင့်ခေါ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။ ထိုအမိန့်အရ မနာခံလျှင်၊ အသက်ဘေးကိုပင် စိုးရိမ်ရသောကြောင့်၊ အယူခံတရားလိုတို့သည် စေခိုင်းရာကို ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်လဲသည်။

လက်ခံသက် နိုင်ငံတော်ရွှေနေချုပ် ဦးလှသင်းက၊ သောင်းကျန်းသူတို့စေခိုင်း၍ လုပ်ရခြင်း ထင်ရှားပါသည်။ သို့ရာတွင် အယူခံတရားလိုတို့ကိုယ်တိုင် လိုလိုချင်ချင် အလိုအလျောက် ကူညီခဲ့ခြင်း ဟုတ်မဟုတ်စဉ်းစားသင့်ပါသည်။ အလိုအလျောက် ကူညီခဲ့ခြင်းဖြစ်လျှင်၊ ပုဒ်မ ၄၁၄ တွင်သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းသော အင်္ဂါရပ်စုံလင်ပါသည်။ ကြောက်ရွံ့သဖြင့်၊ ပစ္စည်းများကို သယ်ပိုးပွက်သိမ်းရာတွင် ကူညီခြင်းဖြစ်လျှင်မူကား၊ ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၄၁၄ တွင် အကျုံးဝင်မည်မဟုတ်ပါဟု တင်ပြသည်။

အထူးရာဇဝတ်ရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ခဲ့ရာတွင် တရားခံ (အယူခံတရားလို) များ သည်၊ အခြားသူများ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကြပါလျက်၊ ၎င်းတို့က ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခြင်းမပြု၊ ထို့ပြင်အခြင်းဖြစ်ပွားခြင်းကို တပ်မတော် သို့မဟုတ် ပြည်သူ့ရဲသို့ သွားရောက် တိုင်ကြားခြင်းလည်းမပြု ဟူသောအချက်တို့ကို အလေးထားခဲ့သည်။ တရားခံပြု သက်သေများဖြစ်ကြသော၊ ကျေးရွာ လလသသ ဥက္ကဋ္ဌနှင့်ရွာလူကြီးများက တရားခံများသည်၊ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်ကြ၍၊ သောင်းကျန်းသူတို့နှင့် ဆက်သွယ် ကြသူများမဟုတ်ပါဟု ထွက်ဆိုကြသည်ကို အလေးမထားခဲ့ချေ။

သောင်းကျန်းသူတို့ ရွာကိုရောက်လာပြီးနောက်၊ ၎င်းတို့ချိန်းခြောက်ခေါ်ဆောင်လာသော မော်တော်သည်လည်း ဆိုက်ကပ်လာသည်။ သောင်းကျန်းသူတို့ကလက်နက်ပြု၍ တအိမ်တယောက် ယောက်ျားများ ဆင်းခဲ့ရမည်ဟု ခေါ်သည်မှာ အငြင်းမပွားသောအချက်ဖြစ်သည်။ ယင်းအမိန့်အရ ကြောက်ရသော အယူခံတရားလိုတို့ ထွက်လာ၍၊ သောင်းကျန်းသူများ စေခိုင်းသည့်အတိုင်း၊ နို့ဆီသေတ္တာများကို သယ်ပိုးကြသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်ပွားပြီး မကြာမီပင် တပ်မတော်ရောက်လာပြီး တိုက်ပွဲဖြစ်သည်ဟု အထောက်အထားရှိသည်။ သောင်းကျန်းသူတို့ ထွက်ပြေးကြသောအခါ၊ အယူခံတရားလိုတို့ကပင် ကျန်ရှိသော နို့ဆီသေတ္တာများကို တပ်မတော်၏တာဝန်ပေးချက်ဖြင့်၊ မော်တော်ပေါ်သို့ တင်ပို့ကြပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် နို့ဆီသေတ္တာများကို အယူခံတရားလိုတို့က ပွက်သိမ်းထားရန်အချိန်မရှိခဲ့။ အခွင့်သာလျှင် နို့ဆီသေတ္တာများကို

၁၉၇၀

မောင် တင်
အောင် ၁၊ ၁၅
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံ။

ဝှက်သိမ်းထား၍ မိမိတို့အကျိုးအတွက် အသုံးပြုမည်ဟူသောစိတ်၊ အယူခံတရားလိုတို့၌ မဖြစ်ခဲ့ဟုမဆိုသာ။ သို့ရာတွင် အချိန်တိုတိုအတွင်း တပ်မတော်ဆိုက်ရောက်လာသောကြောင့်၊ အကယ်၍ ထိုစိတ်ဖြစ်ပွားခဲ့လျှင်လည်း၊ ကာယကံမြောက် ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း မရှိနိုင်ခဲ့ချေ။

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကိုသာ ထောက်ရှုလျှင်၊ အယူခံတရားလိုတို့သည် အလိုအလျောက် မိမိတို့၏ ဆန္ဒစေတနာဖြင့်၊ သောင်းကျန်းသူတို့အား ကူညီခဲ့သည်ဟု အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ရန်ခဲယဉ်းသည်။ ဤကဲ့သို့သောအမှုမျိုး၌ ကာလဒေသအခြေအနေကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားအပ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့မကြာမကြာ မှတ်ချက်ပြုခဲ့ဖူးသည်။ ယင်းအခြေအနေကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားလျှင်၊ အယူခံတရားလိုတို့က အထူးရာဇဝတ်ရုံးရှေ့၌ ထုချေတင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ၎င်းတို့သည်ကြောက်ရွံ့၍သောင်းကျန်းသူတို့စေခိုင်းသည့်အတိုင်း လုပ်ခဲ့ရပါသည်ဟူသော အချက်သည် သဘာဝယုတ္တိနှင့် ကိုက်ညီသည်ဟုဆိုနိုင်သည်။

အထက်ပါအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ အယူခံတရားလိုတို့အပေါ် ပြစ်မှုစီရင်ထားခြင်းနှင့် ပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ်ထားခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျက်၍၊ ဤအမှုနှင့်ပတ်သက်သမျှ ၎င်းတို့အား တရားသေလွတ်လိုက်သည်။"